

ע"פ 17017/04/16 - רחמין בורכוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 17017-04-16 בורכוב(עציר) נ' מדינת ישראל 09 מאי 2016

לפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

המערער: רחמין בורכוב (עציר)

נגד
המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אמיר סלע

ב"כ המשיבה - עו"ד ברכה פלוס

מערער 1 - נאשם רחמין בורכוב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בתאריך 16.3.15 ניתן גזר דין בעניינו של המערער שבפנינו במסגרתו הטיל עליו בית משפט קמא 12 חודשי מאסר. במהלך שימוע גזר הדין, כפי שצינה כב' השופטת קמא בדיעבד, התבקש ניכוי ימי המעצר. בית המשפט קבע כי ימי המעצר אכן ינוכו, אלא שעקב טעות הקלדה נרשם כי מנוכים ימי המעצר מיום 4.6.10 עד יום 6.8.10, דהיינו כחודשיים

עמוד 1

במקום שהיה לנכות חמישה ימים, שכן המערער היה במעצר בתיק זה מיום 4.6.10 עד 8.6.10.

בתאריך 8.7.15 התקיים בפנינו דיון בערעור שהגיש המערער על גזר דינו. במהלך הערעור קיבל המערער את המלצת בית המשפט, חזר בו מהערעור ועל כן גזר הדין נשאר בעינו.

הטעות שנפלה בהקלדת הימים בהם שהה המערער במעצר, התבררה אך ורק בעקבות פניה של שירות בתי הסוהר שפנה לבית המשפט וביקש לברר כמה ימים יש לנכות.

לאחר מכן התקיים דיון בבית משפט קמא בסוגיית ניכוי הימים. בית המשפט נתן את החלטתו ביום 25.2.16 ובה קבע כי, מדובר אכן בטעות הקלדה פשוטה, כפי שצוין לעיל, ומאומה לא מעבר לכך.

בית המשפט קמא ציין ובצדק, כי במסגרת הליכי הערעור לא עלתה סוגיית ימי המעצר וגזר הדין של בית משפט קמא נשאר בעינו במלואו.

כיוון שסבר כי מדובר בטעות הקלדה חד משמעית, הורה בית המשפט על העמדת הדברים על תיקונם, דהיינו ניכוי חמשת ימי המעצר ולא תקופה של כחודשיים שאותה לא ריצה המערער מעולם.

על כך הוגש הערעור בפנינו.

לטענת הסנגור, בית המשפט פעל בחוסר סמכות, שהרי סעיף 81 לחוק בתי המשפט מאפשר לו לדון בפרק זמן מסוים ובית המשפט נתן את החלטתו מיום 25.2.16 הרבה לאחר התקופה הנקובה בחוק.

לגופו של ענין טוען הסנגור, כי היה מקום להשאיר את ההחלטה בעינה ולהותיר ניכוי של חודשיים ימים מתקופת מאסרו של המערער, הגם שהוא איננו חולק למעשה על העובדה כי נפלה טעות הקלדה במפורט לעיל.

עיינו בהודעת הערעור, שמענו גם את דברי הסנגור היום ואנו מאמצים במלואה על קרבה וכרעיה את החלטתו של בית משפט קמא מיום 25.2.16.

באשר לסמכותו של בית המשפט, מקובלת עלינו קביעתו של בית משפט קמא ולפיה, קיימת לו סמכות טבועה מכ סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי והוא יכול לפעול מכח סמכות זו כאשר חוש הצדק מתקומם כנגד תוצאה בלתי אפשרית. לא יעלה על הדעת שתיזקף לזכות המערער תקופה של חודשיים ימים בהם שהה כביכול במעצר כאשר אין מחלוקת שלא שהה במעצר בתקופה זו.

מקובלת עלינו גם התוספת שלה טענה המדינה במהלך הטיעון בפנינו, דהיינו ההפניה לסעיף 215 לחוק סדר הדין הפלילי המגדיר את סמכותה של ערכאת הערעור וגם מכח סמכות זו ערכאת הערעור יכולה ורשאית לאמץ את החלטתו של בית משפט קמא כאשר נראה לה שהחלטה זו מביאה דברים על תיקונם ולא תיתכן החלטה אחרת.

לגופו של ענין, המערער מבקש לנצל טעות הקלדה פשוטה שעניינה סיכול ספרות ולכך אין מקום.

אנו דוחים את הערעור.

החלטתו של בית משפט קמא מיום 25.2.16 תישאר בעינה.

ניתן והודע היום א' אייר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

הוקלד על ידי סימונה אלפסי